

Sygnatura akt VI Ka 818/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 listopada 2019 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Protokolant Dominika Koza

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2019 r.

przy udziale Grzegorza Popławskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. i E. P. przedstawiciela Naczelnika (...)Urzędu Celno-Skarbowego w K.

sprawy **A. R. (1)** ur. (...) w K.

syna A. i A.

oskarżonego z art. 107 § 1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 6 czerwca 2019 r. sygnatura akt II K 63/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 239,51 zł (dwieście trzydzieści dziewięć złotych i pięćdziesiąt jeden groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 1600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 818/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 6 czerwca 2019 r - sygn.akt II K 63/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obraza prawa materialnego polegająca na niezastosowaniu do czynu zarzuconego oskarżonemu przepisu art. 1 § 3 kk statuującego naczelną zasadę prawa karnego - tj. zasadę winy .	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy badany również z uwzględnieniem ocen technicznych poszczególnych automatów do gry, dotyczących rzeczywiście urządzeń, o jakie chodziło w przedmiotowej sprawie (sprzecznie ze stanowiskiem Sądu Rejonowego,który błędnie uzna l, iż nie odnosiły się one do tychże automatów) i poczynione na jego podstawie ustalenia faktyczne w zupełności uprawniał do przyjęcia, że A. R. (1) działał umyślnie i i zamiarem wynikowym,o czym niżej.		
Wniosek		
Zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny	

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
W rozpatrywanej sprawie ustalono i jasno wskazano w motywach zaskarżonego wyroku działanie oskarżonego w sposób umyślny i z zamiarem wynikowym. Nie miało miejsca skazanie A. R. (1) bez ustalenia winy.		
3.2.	<p>Obraza prawa procesowego mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a to art.413 § 2 pkt 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks poprzez zaniechanie opisanego w dyspozycji zaskarżonego wyroku wszystkich znamion ustawowych przypisanego przestępstwa skarbowego z art. 113 § 1 kks, to jest w wyniku braku wskazania rodzaju gier "rzekomo" hazardowych oraz jakiegokolwiek rodzaju zamiaru, jaki miałby towarzyszyć działaniom oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Opisy czynów zawarte w dyspozycji zapadłego wyroku w sposób pełny i wystarczający oddają pełne spektrum niezbędnych znamion ustawowych wynikających z uregulowania przepisu art.113 § 1 kks w zw. z ar. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r o grach hazardowych. Każdorazowo wskazano bowiem komercyjny cel urządzania urządzenia gier w poszczególnych lokalach, losowy ich charakter oraz działanie oskarżonego w braku		

<p>dysponowania wymaganymi przez prawo koncesjami. Szersze jeszcze precyzowanie okoliczności i sposobu dokonania kolejnych przestępstw skarbowych nie było niezbędne, w tym w zakresie bliższego opisu zasady funkcjonowania automatów oraz specyfiki każdej jednostkowo ujmowanej gry. Potrzebom takim służą pisemne motywy orzeczenia sądów obu instancji. Identycznie nie ma bezwzględnego wymogu określania już w opisie przypisanego czynu odmiany umyślności działania sprawcy. Równie skutecznie może to zostać uczynione - jak w rozpatrywanym przypadku - w pisemnych motywach rozstrzygnięcia..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Redakcja części dyspozytywnej wyroku nie została dotknięta żadnymi uchybieniami formalnymi lub merytorycznymi zwłaszcza w zakresie przedstawienia znamion ustawowych przypisanych oskarżonemu czynów.</p>		
<p>3-3.</p>	<p>Obraza prawa procesowego, a to art. 7 kpk w zw. z art.4 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez dokonanie dowolnej, nie zaś swobodnej oceny materiału dowodowego, z naruszeniem zasad prawidłowego, logicznego rozumowania, wskazań</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

wiedzy i doświadczenia życiowego , w tym : wyjaśnień oskarżonego, opinii biegłych, ocen technicznych i dokumentów (zwłaszcza orzeczeń sądowych przesądzających, iż analogiczne gry nie posiadały charakteru losowego). Następnie - art.167 kpk w zw. z art.6 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk w zw. z ar. 113 § 1 kks w następstwie zaniechania przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków : M. S. (1) i M. S. (2) oraz z opinii innego biegłego z zakresu działania przedmiotowych urzędzeń na okoliczność ustalenia, że gry nie miały charakteru losowego, a zawierały tylko i wyłącznie element losowości.

Dalej - art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks poprzez całkowite zaniechanie wyjaśnienia motywów przyjęcia przez Sad Rejonowy wypełnienia przez oskarżonego znamion strony podmiotowej czynu zabronionego z art. 107 § 1 kks , w tym, iż A. R. (1) godził się popełnić zarzucone czyny zabronione, podczas gdy o zasadach działania przedmiotowych urzędzeń czerpał on wiedzę z opinii biegłego z listy Prezesa Sadu Okręgowego w Słupsku - mgr inż M. S. (1), a zasady te nie zostały zaprzeczone w toku niniejszego postępowania. Sąd I instancji nietrafnie przy tym przyjął, iż opinie te nie dotyczyły urzędzeń objętych przedmiotowym postępowaniem, podczas gdy dotyczyły dokładnie tych konkretnych urzędzeń. W dalszej kolejności, poprzez niewyjaśnienie podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia, dlaczego oskarżony miałby odrzucić logicznie umotywowane stwierdzenie o braku losowego charakteru przedmiotowych gier oraz dlaczego miałby on dokonywać oceny zasad

	działania urzędów w sposób odmienny aniżeli dokonały tego sądy powszechne w prawomocnych orzeczeniach.
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony materiał dowodowy, bez cech dowolności tychże ocen. Zebrane dowody dowody w pełni uprawniały do przyjęcia, iż oskarżony przewidując możliwość popełnienia przedmiotowych czynów zabronionych, godził się na to. Nie do przyjęcia pozostawała ewentualność, by A. R. (1) nie był świadomy treści przepisów obowiązujących w branży automatów do gier, w tym zwłaszcza, by nie wiedział o konieczności posiadania koncesji na prowadzenie podobnej działalności. Oceny techniczne, z jakich czerpać miał wiedzę na temat charakteru przedmiotowych gier nie stanowiły źródła wystarczającego, gdyż reprezentowały stanowisko części zaledwie specjalistów z powyższej dziedziny, zaś oskarżony nieprzypadkowo miał do czynienia jedynie ze stanowiskami korzystnymi dla siebie Oskarżonego zaś jako przedsiębiorcę podejmującego działalność w sferze reglamentowanej przez państwo obowiązywały podwyższone standardy staranności w zakresie dostosowania się do obowiązujących norm prawnych. Oceny te nie miały ponadto cech dowodu na gruncie przedmiotowej sprawy wobec pozaprocesowego źródła ich pochodzenia i nie mogły one skutecznie doprowadzić	

do podważenia opinii biegłego C., który pod względem merytorycznym zaprezentował kompletnie odmienne stanowisko.

Opinia biegłego powołanego w w badanej sprawie odpowiadała wszelkim wymogom formalnym zakreślonym przez obowiązujące przepisy prawa i nie ujawniły się zarazem żadne okoliczności podważające zaufanie do wiedzy albo bezstronności tego biegłego. Nie zaistniały przeto przesłanki do powoływania innego biegłego, zwłaszcza w osobie M. S. (1), jak również do przesłuchiwania go w roli świadka. Podobnie podpisanej w ocenach technicznych - M. S. (2).

Powoływane w apelacji orzeczenia sądowe nie mogły mieć wpływu na stan świadomości prawnej A. R. (1), gdyż wszystkie pochodziły z okresu późniejszego aniżeli moment przystąpienia przez oskarżonego do działalności gospodarczej w zakresie gier na automatach limitowany datami zawierania kolejnych umów najmu części powierzchni lokali, gdzie następnie wstawione zostały przedmiotowe urządzenia.

Uchybienia pod kątem poprawności sporządzenia pisemnych motywów wyroku nie powodują natomiast konieczności uchylenia wyroku i przekazania sprawy do rozpoznania ponownego, a tym bardziej zmiany wyroku w kierunku postulowanym przez obrońcę.

Wniosek

Zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sygnalizowane przez obrońcę uchybienia bądź to nie nastąpiły, bądź to nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia.		
3.4.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść jako naturalna konsekwencja podniesionych uchybień proceduralnych, a to w wyniku niesłusznego uznania, że gry na urządzeniach wskazanych w zapadłym wyroku miały charakter losowy, zaś A. R. (1) działał z zamiarem ewentualnym.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Powyższe ustalenia faktyczne i oceny prawne okazały się w pełni trafne i posiadały oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.		
Wniosek		
Zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Do uwzględnienia powyższych wniosków w oparciu o wspomniane		

zarzut nie było podstaw faktycznych i prawnych.

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyroki skazujący za pięć przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 kks i wymierzający karę łączną oraz orzekający przepadek dowodów rzeczowych.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
<p>Sąd I instancji trafnie przyjął, że oskarżony swymi działaniami wypełnił wszystkie znamiona ustawowe kolejnych pięciu przestępstw skarbowych z art.107 § 1 kks. Nie popełnił przy tym żadnych istotniejszych błędów w ustaleniach faktycznych ani też uchybień formalnych zarzuconych przez obrońcę. W szczególności prawidłowe były oceny faktyczne i prawne Sądu Rejonowego (i w konsekwencji także ustalenia faktyczne) i w żadnym stopniu nie nosiły one w sobie cech dowolności.</p> <p>Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w pełni uprawniał do powyższych wniosków - wbrew odmiennemu stanowisku autora skargi apelacyjnej.</p> <p>W pierwszej kolejności stan świadomości oskarżonego, i jego zamiar należało badać poprzez pryzmat stanu rzeczy sprzed daty pierwszego czynu, a zatem sprzed 23 listopada 2011r. A. R. (1) rozpoczął działalność gospodarczą z dniem 24 lutego 2010 r. Pierwsza umowa najmu części powierzchni lokalu została natomiast</p>	

zawarta w dacie 16 sierpnia 2011 r . Kolejne zaś: 3 października 2011r , 5 grudnia 2011 r, 5 marca 2012 r i 10 lipca 2012 r.

Pierwszy wyrok, na jaki powołuje się obrońca pochodzi natomiast z daty 15 listopada 2012 r, zaś jego prawomocność datowała się od 26 lutego 2013 r. Dalsze orzeczenia zapadały dopiero w 2013 r i kolejnych latach 2013 - 2017.

Dla oceny stanu świadomości oskarżonego nie miały tym samym znaczenia rozstrzygnięcia wskazywane przez apelującego, gdyż siłą rzeczy z uwagi na czas ich zapadania oraz prawomocności nie były one w stanie kształtować świadomości prawnej A. R. (1) w odniesieniu do zdarzeń, których początek łączył się wprost z dochodzeniem do skutku poszczególnych umów najmu części powierzchni lokali, gdzie ustawiono następnie zabezpieczone w sprawie automaty do gry.

Kluczowy był zatem stan świadomości oskarżonego na moment najmowania powierzchni lokali, a ten stan ponad wszelką wątpliwość nie był oparty o orzeczenia wymienione i cytowane w środku odwoławczym. Oceniając stan faktyczny i prawny, w jakim A. R. (1) decydował się na podpisywanie umów z właścicielami lokali i wstawianie do nich automatów oraz urządzenie gier, a nadto stan prawny i stan świadomości prawnej w zarzuconych oskarżonemu datach urządzania owych gier przekonywał, iż A. R. (1) nie miał żadnych podstaw, by przyjmować, że przepisy ustawy o grach hazardowych, w tym zwłaszcza art.6 ust. 1 nie obowiązują i pomimo formalnego działania w brew wyraźnym zapisom tejże ustawy nie popełnia on przestępstw skarbowych.

Bez wątplenia oskarżony działając w przedziale czasowym od listopada 2011r do listopada 2012 r (przypisane mu granice czasowe urządzania gier na automatach) był świadomy, iż swą działalność prowadzi bez koncesji. Takowej natomiast wymagała ustawa w brzmieniu pierwotnym, obowiązująca wówczas już od dwóch lat , o czym wymieniony z całą pewnością wiedział prowadząc działalność gospodarczą w tej dziedzinie już od początku 2010 r.

Przepis art.6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie zmieniał się w analizowanej przestrzeni czasowej. Co do charakteru tego przepisu nie było zgodności, lecz zdecydowanie przeważało stanowisko, że nie jest on przepisem technicznym. Zostało to wyrażone

między innymi w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach: (...) (C-267/03), (...) (C-390/99) (...) C-194/94), gdzie stwierdzono, że przepisy krajowe regulujące kwestie zakładania przedsiębiorstw, w tym uzależniające wykonywanie działalności podlegającej uprzedniemu zezwoleniu nie stanowią przepisów technicznych. Podobnie wypowiediano się też w większości w orzecznictwie administracyjnym i A. R. (1) musiał o tym wiedzieć, gdyż nie sposób uwierzyć, iż by znał jedynie orzeczenia korzystne dla siebie. Świadomość prawna oskarżonego była zatem z całą pewnością inna, niż prezentowana na użytek niniejszego postępowania, gdzie orzecznictwo i stanowiska prawne powołano jedynie wybiórczo, tylko z zakresie zgodnym z oceną uzasadniającą legalność prowadzenia intratnej działalności.

Zdaniem Sądu Okręgowego A. R. (1) był świadomy działania literalnie wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych, która została uchwalona i ogłoszona, a przez to wprowadzona do porządku prawnego.

Sąd Rejonowy słusznie też dla ustalenia charakteru zatrzymanych w sprawie automatów do gry oparł się na relacjach funkcjonariuszy celnych oraz opinii biegłego A. C. sporządzonej na zlecenie organów procesowych, w oparciu o które to dowody stwierdził, iż wspomniane urządzenia elektroniczne służyły do urządzania w celach komercyjnych gier o losowym charakterze. Zatem gier na automatach w rozumieniu art.2 ust. 5 ustawy o grach hazardowych, według którego grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych w tym komputerowych organizowane w celach komercyjnych, w których grający nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy.

Biegły rozróżnił dwojake rozumienie gry na automatach. Po pierwsze, gdy celem gry było zdobywanie punktów zręcznościowych wyświetlanych na liczniku: PUNKTY. Gra polegała wówczas na naciskaniu przycisku START w okresie, w którym przycisk podlegał podświetleniu, a zapalał się on cyklicznie, co około jedną sekundę w układzie 0,5 s - podświetlenie, 0,5 sekundy - brak podświetlenia. Każde naciśnięcie przycisku podświetlonego dodawało jeden punkt na liczniku PUNKTY. Naciśnięcie przycisku w stanie niepodświetlonym nie zmieniało liczby punktów na liczniku PUNKTY.

W drugim znaczeniu celem gry było zdobywanie punktów wyświetlanych na liczniku: KREDYTY/BANK (w grach wideo). Gra polegała wówczas na wypłacie przeliczonej na punkty KREDYTY, pozwalające na ustawienie stawki w jednej z gier wideo udostępnianej przez automat, na wyborze jednej z oferowanych gier wideo, na ustawieniu stawki w wybranej grze, na naciśnięciu przycisku START w czasie gdy jest on podświetlony.

Biegły zauważył iż nie występował praktycznie żaden problem z trafieniem w podświetlony przycisk. Brak trafienia nie wpływał na stan gry. Po uruchomieniu gry, po około jednej sekundzie następowało samoczynne i stopniowe zatrzymywanie się bębnow od kolejno lewej strony (lub odkrywanie się kart), trwające około 0,5 sekundy. Grający na wynik pojedynczej gry nie miał żadnego wpływu, wynik każdej gry zależny od programu i nie przewidywalny dla grającego.

Każde naciśnięcie podświetlonego przycisku START uruchamiało jedną grę wideo (pobierało stawkę z licznika KREDYTY/BANK) oraz jednocześnie dodawało jeden punkt zręcznościowy na liczniku PUNKTY, realizując równolegle jedną wygraną grę zręcznościową. Naciśnięcie przycisku START w stanie niepodświetlonym nie uruchamiało gry wideo i nie zmieniało stanu licznika PUNKTY.

W grze w drugim rozumieniu, gdzie celem było zdobywanie punktów na liczniku KREDYTY/BANK, stan licznika PUNKTY nie był istotny. Punkty na liczniku PUNKTY nie miały żadnego wpływu na grę w rozumieniu drugim.

Gry polegające na gromadzeniu punktów zręcznościowych na liczniku PUNKTY były grami zręcznościowymi i nie zawierały żadnych elementów losowości. Ich wynik zależał, choć w minimalnym stopniu od predyspozycji naturalnych grającego. Gry prowadzone za punkty KREDYTY/BANK zawierały element losowości. Gry były realizowane na podstawie algorytmu, programu komputerowego zapisanego w pamięci jednostki logicznej automatu programy gier wykorzystywały do swego działania elementy losowości. Z punktu widzenia grającego, każda gra prowadzona za punkty KREDYTY/BANK była grą losową, gdyż grający po zręcznościowym uruchomieniu gry nie był w stanie w żaden sposób wpłynąć na wynik gry, lub przewidzieć jaki będzie końcowy układ symboli

uzyskany za zatrzymanych bębnach lub odkrytych kartach.

Oferowane przez automaty gry w ramach wykupionego czasu pracy automatów - polegające na gromadzeniu punktów zręcznościowych na liczniku PUNKTY stanowiły gry zręcznościowe. Gry prowadzone za wykupione i wygrane punkty KREDYTY/BANK miały zaś charakter losowy, gdyż wynik pojedynczej gry był uzależniony od przypadku, zaś po zręcznościowym uruchomieniu gry o wyniku decydował algorytm - bez wpływu grającego.

Automaty umożliwiały przeprowadzenie rozliczeń finansowych gracza z osobą nadzorującą prace automatu - w zakresie gier prowadzonych za wykupione punkty KREDYTY/BANK w oparciu o stany rejestrów. Automaty oferowały zatem gry o których mówi ustawa o grach hazardowych.

Obrońca kwestionując zapadłe rozstrzygnięcie skoncentrował się wyłącznie na pierwszym aspekcie poruszonej wyżej problematyki, zupełnie nie dostrzegając aspektu drugiego. Jego stanowisko tym samym nie przekonuje.

Sąd orzekający wytłumaczył ponadto dlaczego dla określenia charakteru gier urządzanych przez oskarżonego nie mógł kierować się pisemnym stanowiskiem wypowiedzianym przez M. S. (1) i M. S. (2), a w konsekwencji również i zeznaniami, które ci, mogliby ewentualnie złożyć w roli świadków, nawet jeśli pierwsze z nich jest stałym biegłym sądowym. Wypadało bowiem zauważyć, iż wspomniane stanowisko, choć faktycznie dotyczyło urządzeń zabezpieczonych w przedmiotowej sprawie (sprzecznie z tym, co pisze Sąd I instancji) stanowiło w istocie dokument prywatny, uzyskany poza postępowaniem, nie zaś na zlecenie organu procesowego. Okoliczność, że zostało sporządzone między innymi przez osobę będącą stałym biegłym sądowym wpisanym na listę Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku nie miało znaczenia dla stwierdzenia jego pozaprocessowego charakteru. Nie stanowiło ono zatem opinii w rozumieniu art. 193 kpk i za takową nie mogło zostać potraktowane przez Sąd Rejonowy.

Ponadto, już tylko wyniki przeprowadzonych eksperymentów procesowych na zatrzymanych automatach dowodziły, że gdyby nawet dostrzegany przez M. S. (1) i M. S. (2) element zręcznościowy

w ocenianych przezeń urządzeniach miał faktycznie cechować wspomniane automaty, nie świadczyłoby to w najmniejszym stopniu, że gry na nich rozgrywane z wykorzystaniem grafik wyświetlanych na ekranie nie miały cech losowości, czy też nie zawierały takiego elementu. Zauważał to właśnie biegły C. podkreślając tzw. zręcznościowy sposób uruchamiania gier o charakterze losowym. Należało bowiem uwzględnić rzeczywiste przeznaczenie automatów.

Wskazania doświadczenia życiowego podpowiadają dostatecznie pewnie, iż były one udostępniane publiczności nie po to, by grający przycisk START naciskali akurat w momencie jego podświetlenia (następującego nota bene w regularnych odstępach czasowych), ale po to, aby w zależności od gry uzyskiwali oni określony układ grafik na ekranie, o czym decydował już tylko przypadek. W tym zatem wyrażała się losowość gier, której w żadnej mierze nie eliminował omówiony uprzednie element zręcznościowy. Tymczasem wedle autorów stanowiska pisemnego miał on dominować na tyle, iż przypadkowość występująca w grach pojawiających się na ekranach miałyby z punktu widzenia grających nie przedstawiać żadnego znaczenia.

Podobne poglądy są w oczywisty sposób błędne i nie pozwalają się zaakceptować. Mając na uwadze wszystko powyższe nie mogło dziwić, że Sąd Rejonowy opinię biegłego C. ocenił jako przekonującą, gdy wskazywała ona, iż przedmiotowe automatywms odpowiadały w istocie przesłankom, o których stanowi przepis art. 2 ust.5 ustawy o grach hazardowych. Nie ujawniły się przy tym jakiegokolwiek okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego. Skarżący z reszta faktów takich wręcz nie powołuje. W konsekwencji nie było podstaw, by dopuszczać i przeprowadzać dowód z opinii innego biegłego z tej samej dziedziny, a zwłaszcza w osobie wspomnianego wcześniej M. S. (1), a tym bardziej do przesłuchiwania tego ostatniego (lub M. S. (2)) w charakterze świadka. W pełni wartościowe dowodowo pozostawały również depozycje funkcjonariuszy celnych przeprowadzających kontrolę poszczególnych lokali, zatrzymania przedmiotowych urządzeń i eksperymentów procesowych. Wymienieni dysponowali ku temu tak wymaganymi uprawnieniami, jak i wiedzą oraz doświadczeniem fachowym i zawodowym. Osoby wykonujące podobne funkcje są odpowiednio przeszkolane w kierunku identyfikacji urządzeń i gier, do których zastosowanie znajdują

unormowania ustawy o grach hazardowych. Na marginesie, Sąd I instancji-odmiennie aniżeli zarzuca to obrońca- włączył do materiału dowodowego pisemne stanowiska M.i M. S. (1) dotyczące poszczególnych agregatów (figurują one pod oznaczeniem: "oceny techniczne automatu"), lecz zasadnie odmówił im waloru wartości dowodowej. Oskarżony i jego obrońca nie uczestniczyli osobiście ani w postępowaniu przed Sądem Rejonowym, ani też w postępowaniu odwoławczym. Nie wykazali żadnej w praktyce inicjatywy dowodowej w zakresie problematyki opinii biegłego lub przesłuchania dodatkowych świadków. Trudno przeto uznać za zasadne zgłoszone dopiero w apelacji zarzuty nieprzeprowadzenia rozmaitych dowodów, tak w obliczu dotychczasowej bierności strony oskarżonej, jaki i merytorycznej nietrafności tychże zarzutów.

Choć istotnie nie można popełnić przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks nieumyślnie, to jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz realia faktyczne rozpatrywanych przypadków przekonywały, że A. R. (2) od samego początku swej działalności przewidywał jaki jest rzeczywisty charakter eksploatowanych urządzeń i oferowanych gier i godził się na to jak również zdawał sobie sprawę do czego one służą, Odmienne twierdzenia, popierane nawet ocenami technicznymi nie były w stanie powyższym wnioskom zaprzeczyć. Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazywały, że zabiegi oskarżonego miały na celu pozorowanie jedynie nieświadomości nielegalności prowadzonej działalności w branży gier hazardowych. Od A. R. (1) jako od przedsiębiorcy należało nadto wymagać i oczekiwać zachowania standardów dalej idących w zakresie dostosowania się do obowiązującego porządku prawnego aniżeli w przypadku tzw. przeciętnego obywatela. Nie wystarczyło zatem zapoznanie się tylko z niektórymi - wyselekcjonowanymi poglądami fachowymi (korzystnymi dla siebie), czy też następnie z częścią jedynie orzecznictwa. W okresie objętym zaskarżonym wyrokiem wydawane tymczasem były i zyskiwały prawomocność liczne orzeczenia skazujące za analogiczne czyny, jak zarzucone oskarżonemu. Odnosząc się jeszcze do argumentacji obrońcy, nie ma bezwzględnie wymogu szczegółowego opisywania w dyspozycji wyroku przyjętej postaci winy umyślnej i wskazywania, czy wedle stanowiska sądu orzekającego sprawca działał z zamiarem bezpośrednim, czy też z zamiarem wynikowym. W

zupełności wystarcza wskazanie tej kwestii w pisemnych motywach rozstrzygnięcia, a ten wymóg został w badanym przypadku dopełniony. Z kolei, sygnalizowane mankamenty części sprawozdawczej wyroku, nie były w stanie same przez się doprowadzić do uchylecia zapadłego wyroku i ponownego rozpoznawania sprawy, a tym bardziej do jego zmiany i uniewinnienia oskarżonego (vide: art.455 a kpk w zw. art. 113 § 1 kks). Sad Rejonowy prawidłowo też ustalił, wskazał ora ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar kar jednostkowych, jak i kary łącznej. Te pierwsze uwzględniają w należyty sposób stopień zawinienia oskarżonego i stopień szkodliwości społecznej przypisanych mu czynów, jak również finansowe i majątkowe możliwości A. R. (1) - pod kątem prawidłowego przyjęcia wysokości jednej stawki dziennej grzywny. Kara łączna natomiast orzeczona została z uwzględnieniem stopnia przedmiotowych i podmiotowych związków pomiędzy zbiegającymi się czynami oraz przesłanek natury prognostycznej. Wymierzone kary należycie spełnią zatem swe cele zapobiegawcze, wychowawcze i w sferze kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zastrzeżeń nie budzą też pozostałe orzeczenia zawarte w zaskarżonym wyroku.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.15.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Wobec nieuwzględnienia apelacji wniesionej wyłącznie przez obrońcę oskarżonego, A. R. (1) obciążony został po myśli art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks - na rzecz Skarbu Państwa wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym w kwocie 239,51 zł (obejmującej również zwrot utraconego zarobku dla tłumacza przysięgłego języka rosyjskiego obecnego na rozprawie odwoławczej i na publikacji wyroku) oraz

	wymierzono mu opłatę za drugą instancję w kwocie 1600 zł.
--	---

1PODPIS
sędzia Arkadiusz Łata

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie oskarżonego A. R. (1) za pięć przestępstw skarbowych z art.107 § 1 kks na kary grzywny, wymierzenie łącznej kary grzywny, orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych, obciążenie wydatkami postępowania ora opłatą.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana